

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเลี้ยงโคนมของเกษตรกร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม

ผลการศึกษาข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำนวน 263 คน สามารถวิเคราะห์ได้จากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง จำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคนม การเข้ารับการศึกษาอบรม การได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์ และความรู้ในการเลี้ยงโคนม ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	135	51.3
หญิง	128	48.7
รวม	263	100

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน มีทั้งเพศชายและเพศหญิง แสดงดังตารางที่ 3 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และเป็นหญิง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 มีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 30	22	8.4
30-39	50	19.0
40-49	94	35.7
50-59	73	27.8
60-69	18	6.8
> 69	6	2.3
รวม	263	100
สูงสุด = 80 ปี	ต่ำสุด = 18ปี	เฉลี่ย = 46 ปี

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีอายุต่ำสุดคือ 18 ปี มีอายุสูงสุดคือ 80 ปี และมีอายุเฉลี่ย 46 ปี แสดงดังตารางที่ 4 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 อายุระหว่าง 50-59 ปี มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 เกษตรกรกลุ่มอายุนอกจากนั้นจะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 22 คน อายุระหว่าง 60-69 ปี จำนวน 18 คน และอายุมากกว่า 69 ปี มีจำนวน 6 คน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	1	0.4
สำเร็จชั้นประถมศึกษา	176	66.9
สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา	60	22.8
สำเร็จชั้น ปวส.หรืออนุปริญญา	14	5.3
สำเร็จชั้นปริญญาตรี	12	4.6
รวม	263	100

ผลการศึกษา แสดงดังตารางที่ 5 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่เรียนสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 น้อยกว่าร้อยละ 10 ที่สำเร็จการศึกษาชั้น ปวส.หรืออนุปริญญา มีจำนวน 14 คน และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 12 คน ผลการสำรวจพบว่า มีเกษตรกร 1 คน ไม่ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโคนม

รายได้ (บาท/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 100,001	138	52.5
100,001-200,000	86	32.7

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายได้ (บาท/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
200,001-300,000	24	9.1
300,001-400,000	9	3.4
> 400,000	6	2.3
รวม	263	100
สูงสุด = 720,000 บาท	ต่ำสุด = 12,000 บาท	เฉลี่ย = 129,642.97 บาท

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีรายได้จากการเลี้ยงโคนมต่ำสุด 12,000 บาทต่อปี มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมสูงสุด 720,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการเลี้ยงโคนมเฉลี่ย 129,642.97 บาทต่อปี แสดงดังตารางที่ 6 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมต่ำกว่า 100,001 บาทต่อปี มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมระหว่าง 100,001-200,000 บาทต่อปี มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 จากการสำรวจเกษตรกรมีรายได้จากการเลี้ยงโคนมน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีรายได้อยู่ระหว่าง 200,001-300,000 บาทต่อปี มีจำนวน 24 คน มีรายได้อยู่ระหว่าง 300,001-400,000 บาทต่อปี มีจำนวน 9 คน และมีรายได้สูงกว่า 400,000 บาท มีจำนวน 6 คน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามขนาดพื้นที่ถือครอง

พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 2	59	22.4
2 - 4.99	97	36.9
5 - 7.99	54	20.5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8 - 10.99	29	11.0
> 11	24	9.2
รวม	263	100
สูงสุด = 21 ไร่	ต่ำสุด = 0.13 ไร่	เฉลี่ย = 5 ไร่

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ถือครองต่ำสุด 0.13 ไร่ มีพื้นที่สูงสุด 21 ไร่ และมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 5 ไร่ แสดงดังตารางที่ 7 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองระหว่าง 2-4.99 ไร่ มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 มีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 2 ไร่ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 มีพื้นที่ถือครองระหว่าง 5-7.99 ไร่ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีพื้นที่ถือครองระหว่าง 8-10.99 ไร่ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ส่วนเกษตรกรที่มีพื้นที่ถือครองมากกว่า 11 ไร่ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมด

จำนวนโคนม (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 10	12	4.6
10 - 20	74	28.1
21 - 30	80	30.4
31 - 40	49	18.6
41 - 50	16	6.1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

จำนวน โคนม (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
51 - 60	17	6.5
> 60	15	5.7
รวม	263	100
สูงสุด = 150 ตัว	ต่ำสุด = 5 ตัว	เฉลี่ย = 30 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคนมน้อยที่สุดจำนวน 5 ตัว และเลี้ยงโคนมมากที่สุดจำนวน 150 ตัว เกษตรกรมีการเลี้ยงโคนมเฉลี่ย 30 ตัว แสดงดังตารางที่ 8 พบว่า เกษตรกรมีการเลี้ยงโคนมอยู่ระหว่าง 21-30 ตัว มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เลี้ยงโคนมระหว่าง 10-20 ตัว มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 เลี้ยงโคนมระหว่าง 31-40 ตัว มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 กลุ่มจำนวนโคนมที่เลี้ยงนอกจากนี้จะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ จำนวนโคนมที่เลี้ยงระหว่าง 51-60 ตัว มีจำนวน 17 คน จำนวนโคนมที่เลี้ยงระหว่าง 41-50 ตัว มีจำนวน 16 คน จำนวนโคนมที่เลี้ยงมากกว่า 60 ตัว มีจำนวน 15 คน และจำนวนโคนมที่เลี้ยงน้อยกว่า 10 ตัว มีจำนวน 12 คน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามลูกโคเพศเมียอายุ 0- 4 เดือน

จำนวนลูกโคเพศเมีย (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลี้ยง	44	16.7
1 - 5	164	62.4
6 - 10	40	15.2

ตารางที่ 9 (ต่อ)

จำนวนลูก โคนมเพศเมีย (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
11 - 15	13	4.9
16 - 20	2	0.8
รวม	263	100
สูงสุด = 20 ตัว	ต่ำสุด = ไม่ได้เลี้ยง	เฉลี่ย = 4 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงลูกโคนมเพศเมียอายุ 0-4 เดือน สูงสุด 20 ตัว และ เกษตรกรเลี้ยงลูกโคนมเพศเมียอายุ 0-4 เดือนเฉลี่ย 4 ตัว แสดงดังตารางที่ 9 เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงลูกโคเพศเมีย อายุ 0-4 เดือน จำนวน 1-5 ตัว มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4 เกษตรกรไม่ได้เลี้ยงลูกโคเพศเมียอายุ 0-4 เดือน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เกษตรกรเลี้ยงลูกโคเพศเมีย อายุ 0-4 เดือน จำนวน 6-10 ตัว มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 เกษตรกรเลี้ยงลูกโคเพศเมีย อายุ 0-4 เดือน จำนวน 11-15 ตัว มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และเกษตรกรเลี้ยงลูกโคเพศเมีย อายุ 0-4 เดือน จำนวน 16-20 ตัว มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามโครุ่นอายุ 4-12 เดือน

จำนวนโครุ่น (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลี้ยง	70	26.6
1 - 5	139	52.9
6 - 10	39	14.8
11 - 15	10	3.8

ตารางที่ 10 (ต่อ)

จำนวน โครุ่น (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16 - 20	3	1.1
> 20	2	0.8
รวม	263	100
สูงสุด = 40 ตัว	ต่ำสุด = ไม่ได้เลี้ยง	เฉลี่ย = 4 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนสูงสุด 40 ตัว และเกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนเฉลี่ย 4 ตัว แสดงดังตารางที่ 10 เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนจำนวน 1-5 ตัว มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 เกษตรกรไม่ได้เลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือน มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 เกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือน จำนวน 6-10 ตัว มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 เกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนจำนวน 11-15 ตัว มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 จากการสำรวจเกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีการเลี้ยงอยู่ระหว่าง 16-20 ตัว มีจำนวน 3 คน และเลี้ยงมากกว่า 20 ตัว มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือน

จำนวน โคสาว (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลี้ยง	31	11.7
1 - 5	128	48.7
6 - 10	78	29.7
11 - 15	15	5.7

ตารางที่ 11 (ต่อ)

จำนวน โศสาว (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16 - 20	9	3.4
> 20	2	0.8
รวม	263	100
สูงสุด = 31 ตัว	ต่ำสุด = ไม่ได้เลี้ยง	เฉลี่ย = 5 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงโครุ่นอายุ 4-12 เดือนสูงสุด 31 ตัว และเกษตรกรเลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือนเฉลี่ย 5 ตัว แสดงดังตารางที่ 11 เกษตรกรเลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือน จำนวน 1-5 ตัว มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 เกษตรกรเลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือน จำนวน 6-10 ตัว มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 เกษตรกรไม่ได้เลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือน มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เกษตรกรเลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือน จำนวน 11-15 ตัว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 จากการสำรวจเกษตรกรเลี้ยงโคสาวอายุมากกว่า 12 เดือนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีการเลี้ยงอยู่ระหว่าง 16-20 ตัว มีจำนวน 9 คน และเลี้ยงมากกว่า 20 ตัว มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่รีดนมโคได้

จำนวนโคที่รีดนมได้ (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5	28	10.6
6 - 10	94	35.7
11 - 15	62	23.6

ตารางที่ 12 (ต่อ)

จำนวนโคที่รีดนมได้ (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16 - 20	38	14.5
> 20	41	15.6
รวม	263	100
สูงสุด = 3 ตัว	ต่ำสุด = 60 ตัว	เฉลี่ย = 14 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีโคนมที่สามารถรีดนมได้ น้อยที่สุดมีจำนวน 3 ตัว และโคที่รีดนมได้ มากที่สุดมีจำนวน 60 ตัว เกษตรกรมีการรีดนมโคเฉลี่ย 14 ตัว แสดงดังตารางที่ 12 เกษตรกรส่วนใหญ่มีโคที่รีดนมได้ 6-10 ตัว มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 เกษตรกรมีโคที่รีดนมได้ 11-15 ตัว มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เกษตรกรมีโคที่รีดนมได้มากกว่า 20 ตัว มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 เกษตรกรมีโคที่รีดนมได้ 16-20 ตัว มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และเกษตรกรมีโคที่รีดนมได้ 1-5 ตัว มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามแม่โคทั้งหมด

จำนวนแม่โคทั้งหมด (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลี้ยง	63	24.0
1 - 5	180	68.4
6 - 10	19	7.2
> 10	1	0.4
รวม	263	100
สูงสุด = 12 ตัว	ต่ำสุด = ไม่ได้เลี้ยง	เฉลี่ย = 2 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงแม่โคแห่งนมสูงสุด 12 ตัว และเกษตรกรเลี้ยงแม่โคแห่งนมเฉลี่ย 2 ตัว แสดงดังตารางที่ 13 เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงแม่โคแห่งนม 1-5 ตัว มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 เกษตรกรไม่ได้เลี้ยงแม่โคแห่งนมมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 เกษตรกรเลี้ยงแม่โคแห่งนม 6-10 ตัว มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และเกษตรกรเลี้ยงแม่โคแห่งนมน้อยกว่า 10 ตัว มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือน

จำนวนโคนมเพศผู้ (ตัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เลี้ยง	168	63.9
1 - 5	84	31.9
6 - 10	9	3.4
> 10	2	0.8
รวม	263	100
สูงสุด = 24 ตัว	ต่ำสุด = ไม่ได้เลี้ยง	เฉลี่ย = 1 ตัว

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือน มีจำนวนสูงสุด 24 ตัว และเกษตรกรเลี้ยงโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือนเฉลี่ย 1 ตัว แสดงดังตารางที่ 14 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เลี้ยงโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือน มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 เกษตรกรเลี้ยงโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือน 1-5 ตัว มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 จากการสำรวจเกษตรกรเลี้ยงโคนมเพศผู้อายุ 0-24 เดือนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีการเลี้ยงอยู่ระหว่าง 6-10 ตัว มีจำนวน 9 คน และเลี้ยงมากกว่า 10 ตัว มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามการเป็นสมาชิกของ
โรงพยาบาลสัตว์ ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	30
ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	70
รวม	263	100

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน มีทั้งผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมและเข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต ดังแสดงตารางที่ 15 พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และเข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามระยะเวลาในการใช้บริการ
ของหน่วยบริการเคลื่อนที่

ระยะเวลา(ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5	153	58.2
6 - 10	82	31.2
11 - 15	14	5.3
16 - 20	13	4.9
21 - 25	1	0.4
รวม	263	100

สูงสุด = 23 ปี

ต่ำสุด = 1 ปี

เฉลี่ย = 6 ปี

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด 1 ปี และสูงสุด 23 ปี เฉลี่ยมีระยะเวลาในการใช้บริการ 6 ปี แสดงดังตารางที่ 16 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ อยู่ระหว่าง 1-5 ปี มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่อยู่ระหว่าง 6-10 ปี มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 เกษตรกรกลุ่มที่มีระยะเวลาออกจากรุ่นนี้มีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่อยู่ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวน 14 คน มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่อยู่ระหว่าง 16-20 ปี มีจำนวน 13 คน ผลการสำรวจพบว่ามีเกษตรกรเพียง 1 คนที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่อยู่ระหว่าง 21-25 ปี

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนม

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 10	136	51.7
11 - 20	92	35.0
21 - 30	29	11.0
31 - 40	5	1.9
41 - 50	1	0.4
รวม	263	100
สูงสุด = 50 ปี	ต่ำสุด = 1 ปี	เฉลี่ย = 13 ปี

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมต่ำสุด 1 ปี และสูงสุด 50 ปี เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมเฉลี่ย 13 ปี แสดงดังตารางที่ 17 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมอยู่ระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 35 มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11 เกษตรกรกลุ่มที่มีประสบการณ์นอกจากนี้ มีจำนวนน้อย

กว่าร้อยละ 10 กล่าวคือ มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 5 คน และมีเพียง 1 คนที่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 41-50 ปี

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามความถี่ที่เรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่

ความถี่ที่เรียกบริการ(ครั้ง/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5	138	52.5
6 - 10	45	17.1
11 - 15	72	27.4
> 15	8	3.0
รวม	263	100
สูงสุด = 30 ครั้ง	ต่ำสุด = 1 ครั้ง	เฉลี่ย = 7 ครั้ง

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความถี่ที่เรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี และสูงสุด 30 ครั้งต่อปี มีความถี่ที่เรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เฉลี่ย 7 ครั้งต่อปี แสดงดังตารางที่ 18 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มีความถี่ที่เรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่อยู่ระหว่าง 1-5 ครั้งต่อปี มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 ความถี่ที่เรียกใช้บริการอยู่ระหว่าง 11-15 ครั้งต่อปี มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 ความถี่ที่เรียกใช้บริการอยู่ระหว่าง 6-10 ครั้งต่อปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และความถี่ที่เรียกใช้บริการมากกว่า 15 ครั้งต่อปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการให้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่

ค่าบริการ (บาท/ครั้ง)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 201	113	43.0
201 - 400	99	37.6
401 - 600	35	13.3
> 600	16	6.1
รวม	263	100
สูงสุด = 2,000 บาท	ต่ำสุด = 70 บาท	เฉลี่ย = 318.02 บาท

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีค่าใช้จ่ายในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด 70 บาทต่อครั้ง และสูงสุด 2,000 บาทต่อครั้ง มีค่าใช้จ่ายในการบริการเฉลี่ย 318.02 บาทต่อครั้ง แสดงดังตารางที่ 19 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีค่าใช้จ่ายในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่น้อยกว่า 201 บาทต่อครั้ง จำนวน 113 คนคิดเป็นร้อยละ 43.0 มีค่าใช้จ่ายในการบริการ 201-400 บาทต่อครั้ง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 มีค่าใช้จ่ายในการบริการ 401-600 บาทต่อครั้ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และมีค่าใช้จ่ายในการบริการมากกว่า 600 บาทต่อครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป

การเข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	79.6
รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	14.4

ตารางที่ 20 (ต่อ)

การเข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	4.9
รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	1.1
รวม	263	100

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน มีทั้งผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมและไม่ได้รับการฝึกอบรม จากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แสดงดังตารางที่ 20 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 79.6 ได้รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ได้รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และได้รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามการได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์

แหล่งข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	113	43.0
วิทยุ	47	17.9
หนังสือพิมพ์	60	22.8
เอกสารเผยแพร่	62	23.6
วีดีโอ	6	2.3
หออกระจายข่าว	3	1.1
โปสเตอร์	6	2.3
แผ่นพับ/ใบปลิว	46	17.5

ตารางที่ 21 (ต่อ)

แหล่งข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศึกษาดูงานฟาร์มตัวอย่าง ของหน่วยราชการ	44	16.7
ฟาร์มของเพื่อนบ้านที่ผ่าน มาตรฐานฟาร์มจากกรมปศุสัตว์	24	9.1

เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน ได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์ เรื่อง การเลี้ยงโคนมจากสื่อต่างๆ แสดงดังตารางที่ 21 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน ระบุว่า แหล่งข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับความรู้ทางด้านปศุสัตว์ ตลอดจนข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มผู้เลี้ยงโคนม เรียงลำดับแหล่งข่าวสารที่ได้รับมากที่สุด ถิ่น้อยที่สุด ดังนี้ จากโทรทัศน์ จำนวน 113 คน คิดเป็น ร้อยละ 43 จากเอกสารเผยแพร่ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 จากหนังสือพิมพ์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 จากวิทยุ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 จากแผ่นพับ/ใบปลิว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 จากการศึกษาดูงานฟาร์มตัวอย่างของหน่วยราชการ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และจากแหล่งต่างๆไม่ถึงร้อยละ 10 คือ ฟาร์มของเพื่อนบ้านที่ผ่านมาตรฐานฟาร์ม จากกรมปศุสัตว์ วีดีโอ โปสเตอร์ และหอกระจายข่าว

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ

แหล่งข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยการผสมเทียม และเทคโนโลยีชีวภาพ ราชบุรี	5	1.9
แผ่นพับ	30	11.4
เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล	123	46.8

ตารางที่ 22 (ต่อ)

แหล่งข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ป้ายประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล	138	52.5
บุคคลในครอบครัว	9	3.4
เพื่อนบ้าน	109	41.4

เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แสดงดังตารางที่ 22 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมระบุว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จากป้ายประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 จากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 จากเพื่อนบ้าน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 จากแผ่นพับ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ นอกจากนั้นจากแหล่งข่าวสารอื่นๆ ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 10 คือ จากบุคคลในครอบครัว และจากเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพ ราชบุรี

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามการได้รับความรู้ด้านการเลี้ยงโคนม

แหล่งความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศึกษาจากหมอผสมเทียม	3	1.1
การฝึกอบรม	193	73.4
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	251	95.4
เรียนรู้จากเพื่อนบ้าน	108	41.1
เรียนรู้จากญาติ/พี่น้อง	47	17.9
เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม	62	23.6

เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน ได้รับความรู้ด้านการเลี้ยงโคนม แสดงดังตารางที่ 23 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมระบุว่า ได้รับความรู้ด้านการเลี้ยงโคนมส่วนใหญ่จากการศึกษาด้วยตนเอง มีจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 95.4 รองลงมาได้จากการฝึกอบรม มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 เรียนรู้จากเพื่อนบ้าน มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 เรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เรียนรู้จากญาติ/พี่น้อง มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และศึกษาจากหมอมผสมเทียม มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม

การให้คะแนนการตอบแบบสอบถามในหัวข้อความรู้ในการเลี้ยงโคนมของเกษตรกรทำ โดย ถ้าเกษตรกรตอบคำถามถูกต้องให้ 1 คะแนน และตอบคำถามผิดให้ 0 คะแนน ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในการเลี้ยงโคนมของเกษตรกร มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ มีคะแนนเต็ม 15 คะแนน เกษตรกรตอบแบบสอบถามได้คะแนนสูงสุด 13 คะแนน และต่ำสุด 1 คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนมของเกษตรกรออกเป็น 3 กลุ่มคือ มีระดับความรู้มาก ระดับความรู้ปานกลาง และระดับรู้น้อย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม จำแนกตามระดับความรู้ในการเลี้ยงโค

ระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้มาก	58	22.1
ระดับความรู้ปานกลาง	136	51.7
ระดับรู้น้อย	69	26.2
รวม	263	100

ผลการศึกษาแสดงดังตารางที่ 24 พบว่า เกษตรกรที่มีความรู้ในการเลี้ยงโคนมอยู่ในระดับความรู้มาก มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 เกษตรกรที่มีความรู้ในการเลี้ยงโคนมอยู่ในระดับความรู้ปานกลาง มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และเกษตรกรที่มีความรู้ในการเลี้ยงโคนมอยู่ในระดับรู้น้อย มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงตารางที่ 25 พบว่า มีเกษตรกรร้อยละ 77.6 มีความรู้ ถูกต้องว่าภายหลังการริดนมเสร็จแล้วควรจุ่มหัวนมทั้ง 4 ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อเพื่อป้องกันโรคเต้านมอักเสบ

เกษตรกรมากกว่าร้อยละ 50 มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ช่วงที่หลังคลอดลูกแล้วและกำลังให้นมนั้นไม่ควรถ่ายพยาธิโคนมเนื่องจากจะมีสารตกค้างในน้ำนม โรคที่ต้องตรวจเป็นประจำทุกปี และต้องคัดทิ้งทันทีเมื่อเป็นโรควัณโรคและแท้งติดต่อ เนื่องจากทั้ง 2 โรคนี้เป็นโรคที่สามารถติดต่อสัตว์สูคนได้ หญ้าที่มีคุณภาพดีที่สุดคือหญ้าที่เริ่มออกดอก ควรให้โคนมหยุดให้นมก่อนคลอดอย่างน้อย 2 เดือน โคนมจะให้นมมากที่สุด เมื่อโคนมมีอายุ 4-5 ปี วัสดุถุงหลังคาที่เป็นชนวนกันความร้อนได้ดีนั้น คือ หญ้าคา จาก และกระเบื้อง

เกษตรกรจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50 มีความรู้ที่ถูกต้องว่า เมื่อโคที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุทางที่ถูกต้องควรแจ้งสัตวแพทย์ทันที โคจะเป็นสัตว์แต่ละครั้งนานประมาณ 18-24 ชั่วโมง ในการตัดสินใจซื้อโคนมควรดูจากบันทึกของพ่อแม่ และตัวสัตว์เอง การผสมพันธุ์ 3 ครั้งสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นการผสมติดยาก ลูกโคนมที่คลอดใหม่ควรให้กินนมแม่อย่างน้อย 3 วัน โรคสะดืออักเสบเป็นโรคที่ต้องระวังที่สุดในลูกโคแรกคลอด อาหารหยางที่มีคุณภาพต่ำที่สุดคือหญ้าแก่ และควรให้วัคซีนป้องกันโรคแท้งติดต่อแก่โคเพศเมียที่มีอายุระหว่าง 3-8 เดือน

ตารางที่ 26 แสดงคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ

ความพึงพอใจในการให้บริการของบุคลากรพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือความสุภาพในการพูดจาของบุคลากร มีคะแนนเฉลี่ย 4.31 รองลงมาคือความพึงพอใจมากในความสะดวกในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ มีคะแนนเฉลี่ย 4.11

ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่อการให้บริการของสัตวแพทย์พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือสัตวแพทย์มีความเชี่ยวชาญ น่าเชื่อถือ คะแนนเฉลี่ย 4.12 รองลงมาคือการทำคำแนะนำ ปรีกษาในการแก้ปัญหา มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.92

ความพึงพอใจในการรักษาพยาบาลโคนมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือสัตวแพทย์ตรวจรักษาอย่างละเอียด คะแนนเฉลี่ย 4.14 รองลงมาคือความทันสมัยของเครื่องมือแพทย์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.05

ความพึงพอใจในค่าใช้จ่ายในการให้บริการพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม มีความพึงพอใจในระดับมากในความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการรับบริการ มีคะแนนเฉลี่ย 3.71 รองลงมาคือความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการรับบริการต่างๆ มีคะแนนเฉลี่ย 3.62

ความพึงพอใจในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนมพบว่า เกษตรกร มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือสัตวแพทย์ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนมแก่เกษตรกรได้ตลอดเวลา มีคะแนนเฉลี่ย 3.77 รองลงมาคือเกษตรกรสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคนมที่ได้รับจากสัตวแพทย์มาประยุกต์ใช้ปฏิบัติได้จริง มีคะแนนเฉลี่ย 3.75

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปต่างกัน

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบด้วย

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปต่างกัน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจประกอบด้วย

- 2.1 รายได้
- 2.2 ขนาดพื้นที่ถือครอง
- 2.3 จำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยง

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยทางสังคมต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปต่างกัน

ปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย

- 3.1 การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม
- 3.2 ระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
- 3.3 ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนม
- 3.4 การเข้ารับการศึกษาอบรม
- 3.5 การได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์
- 3.6 ความรู้ในการเลี้ยงโคนม

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ที่ต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบค่า (t-test) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามเพศ

คุณภาพของงานบริการ	เพศ	N	$\bar{X}$	t	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	ชาย	135	3.92	0.050	0.960
	หญิง	128	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	ชาย	135	3.95	1.117	0.265
	หญิง	128	3.89		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	ชาย	135	3.74	-0.592	0.554
	หญิง	128	3.78		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	ชาย	135	3.69	0.610	0.542
	หญิง	128	3.64		

ตารางที่ 27 (ต่อ)

คุณภาพของงานบริการ	เพศ	N	$\bar{X}$	t	Sig.
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	ชาย	135	3.74	0.604	0.547
	หญิง	128	3.70		
รวมทุกด้าน	ชาย	135	3.82	0.353	0.724
	หญิง	128	3.80		

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามเทศ สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.82 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.724 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.92 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.960 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 1.2 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ที่ต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามอายุ

คุณภาพบริการ	อายุ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	< 30	22	3.92	1.730	0.128
	30 - 39	50	3.89		
	40 - 49	94	3.86		
	50 - 59	73	4.03		
	60 - 69	18	3.90		
	>69	6	3.77		
	รวม	263	3.91		

ตารางที่ 28 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	อายุ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	< 30	22	4.05	0.594	0.705
	30 - 39	50	3.96		
	40 - 49	94	3.87		
	50 - 59	73	3.93		
	60 - 69	18	3.88		
	>69	6	4.00		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	< 30	22	3.56	0.985	0.427
	30 - 39	50	3.78		
	40 - 49	94	3.79		
	50 - 59	73	3.75		
	60 - 69	18	3.88		
	>69	6	3.75		
	รวม	236	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	< 30	22	3.68	1.985	0.081
	30 - 39	50	3.84		
	40 - 49	94	3.62		
	50 - 59	73	3.71		
	60 - 69	18	3.44		
	>69	6	3.00		
	รวม	263	3.67		

ตารางที่ 28 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	อายุ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	< 30	22	3.72	0.217	0.955
	30 - 39	50	3.74		
	40 - 49	94	3.68		
	50 - 59	73	3.72		
	60 - 69	18	3.82		
	> 69	6	3.79		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	< 30	22	3.79	0.379	0.863
	30 - 39	50	3.84		
	40 - 49	94	3.79		
	50 - 59	73	3.85		
	60 - 69	18	3.83		
	> 69	6	3.74		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามอายุ สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.85 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุมากกว่า 69 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.863 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

งานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.081 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุระหว่าง 60-69 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.82 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.955 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 1.3 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามระดับการศึกษา

คุณภาพบริการ	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	ไม่ได้รับการศึกษา	1	3.88	2.857	0.024
	ประถมศึกษา	176	3.94		
	มัธยมศึกษา	60	3.89		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.61		
	ปริญญาตรี	12	4.08		
	รวม	263	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	ไม่ได้รับการศึกษา	1	4.60	2.228	0.066
	ประถมศึกษา	176	3.90		
	มัธยมศึกษา	60	3.95		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.73		
	ปริญญาตรี	12	4.22		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	ไม่ได้รับการศึกษา	1	3.00	1.663	0.159
	ประถมศึกษา	176	3.79		
	มัธยมศึกษา	60	3.73		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.53		
	ปริญญาตรี	12	3.77		
	รวม	263	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	ไม่ได้รับการศึกษา	1	3.50	0.957	0.432
	ประถมศึกษา	176	3.62		
	มัธยมศึกษา	60	3.73		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.75		
	ปริญญาตรี	12	4.00		
	รวม	263	3.67		

ตารางที่ 29 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับ โคนม	ไม่ได้รับการศึกษา	1	3.00	1.837	0.122
	ประถมศึกษา	176	3.70		
	มัธยมศึกษา	60	3.71		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.63		
	ปริญญาตรี	12	4.08		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	ไม่ได้รับการศึกษา	1	3.57	2.140	0.076
	ประถมศึกษา	176	3.82		
	มัธยมศึกษา	60	3.81		
	ปวส.หรืออนุปริญญา	14	3.62		
	ปริญญาตรี	12	4.01		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามระดับการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.01 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.076 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.08 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่สำเร็จชั้น ปวส. หรือ อนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.61 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.024 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.60 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่สำเร็จชั้น ปวส. หรืออนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.066 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการรักษาพยาบาลโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.79 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.159 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่สำเร็จปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.00 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้รับการศึกษา มี

ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.432 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่สำเร็จปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.08 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.122 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 30 คู่การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวส.หรืออนุปริญญา	ปริญญาตรี
ด้านการให้บริการ	3.94				*
ของบุคลากร	3.89				*
ปวส.หรืออนุปริญญา	3.61				*
ปริญญาตรี	4.08				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์คู่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ พบว่า

ด้านการให้บริการของบุคลากร มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรที่สำเร็จชั้นประถมศึกษากับเกษตรกรที่สำเร็จชั้นปวส.หรืออนุปริญญา ระหว่างเกษตรกรที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษากับเกษตรกรที่สำเร็จชั้นปวส.หรืออนุปริญญา และระหว่างเกษตรกรที่สำเร็จชั้นปวส.หรืออนุปริญญากับเกษตรกรที่สำเร็จชั้นปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่งต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีรายได้จากการเลี้ยงโคนมที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่งที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 รายได้จากการเลี้ยงโคนมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A รายได้จากการเลี้ยงโคนมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่ง แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่ง จำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโคนม

คุณภาพบริการ	รายได้(บาท/ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	< 100,001	138	3.91	1.899	0.111
	100,001 - 200,000	86	3.86		
	200,001 - 300,000	24	4.01		
	300,001 - 400,000	9	4.08		
	> 400,000	6	4.20		
	รวม	263	3.92		

ตารางที่ 31 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	รายได้(บาท/ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	< 100,001	138	3.90	3.448	0.009
	100,001 - 200,000	86	3.90		
	200,001 - 300,000	24	3.87		
	300,001 - 400,000	9	4.11		
	> 400,000	6	4.60		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาล โคนม	< 100,001	138	3.75	3.906	0.004
	100,001 - 200,000	86	3.71		
	200,001 - 300,000	24	3.75		
	300,001 - 400,000	9	4.17		
	> 400,000	6	4.31		
	รวม	236	3.76		
ด้านค่าใช้จ่ายใน การให้บริการ	< 100,001	138	3.64	1.820	0.125
	100,001 - 200,000	86	3.59		
	200,001 - 300,000	24	3.81		
	300,001 - 400,000	9	4.06		
	> 400,000	6	4.17		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	< 100,001	138	3.73	4.619	0.001
	100,001 - 200,000	86	3.68		
	200,001 - 300,000	24	3.51		
	300,001 - 400,000	9	3.89		
	> 400,000	6	4.54		
	รวม	263	3.72		

ตารางที่ 31 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	รายได้(บาท/ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
รวมทุกด้าน	< 100,001	138	3.81	5.176	0.001
	100,001 - 200,000	86	3.77		
	200,001 - 300,000	24	3.81		
	300,001 - 400,000	9	4.09		
	> 400,000	6	4.35		
	รวม		263		

จากตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามรายได้จากการเลี้ยงโคนม สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมมากกว่า 400,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.35 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมระหว่าง 100,001-200,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.001 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมมากกว่า 400,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.20 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมระหว่าง 100,001-200,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องาน

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมมากกว่า 400,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.54 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้จากการเลี้ยงโคนมระหว่าง 200,001-300,000 บาทต่อปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.001 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 32 คู่การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามรายได้จากการเลี้ยงโคนม

	รายได้(บาท/ปี)	ค่าเฉลี่ย	<100,001	100,001-200,000	200,001-300,000	300,001-400,000	>400,000
ความพึงพอใจ							
ด้านการให้บริการ	< 100,001	3.90					*
ของสัตว์แพทย์	100,001 - 200,000	3.90					*
	200,001 - 300,000	3.87					*
	300,001 - 400,000	4.11					
	> 400,000	4.60					
ด้านการรักษา	< 100,001	3.75				*	*
	100,001 - 200,000	3.71				*	*
	200,001 - 300,000	3.75				*	*
	300,001 - 400,000	4.17					
	> 400,000	4.31					
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	< 100,001	3.73					*
	100,001 - 200,000	3.68					*
	200,001 - 300,000	3.51					*
	300,001 - 400,000	3.89					*
	> 400,000	4.54					

ตารางที่ 32 (ต่อ)

	รายได้(บาท/ปี) ค่าเฉลี่ย <100,001	100,001-200,000	200,001-300,000	300,001-400,000	>400,000
	ความพึงพอใจ				
รวมทุกด้าน	< 100,001	3.81		*	*
	100,001 - 200,000	3.77		*	*
	200,001 - 300,000	3.81		*	*
	300,001 - 400,000	4.09			
	> 400,000	4.35			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์กลุ่มความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ พบว่า

ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์ มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้น้อยกว่า 100,001 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 100,001-200,000 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี และระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 200,001-300,000 บาท/ปี กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการรักษาพยาบาลโคนม มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้น้อยกว่า 100,001 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 100,001-200,000 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 200,001-300,000 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้น้อยกว่า 100,001 บาท/ปี รายได้ระหว่าง 100,001-200,000 บาท/ปี รายได้ระหว่าง 200,001-300,000 บาท/ปี และรายได้ระหว่าง 300,001-400,000 บาท/ปี กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การให้บริการในภาพรวม มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้รายได้น้อยกว่า 100,001 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 100,001-200,000 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี ระหว่างเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง 200,001-300,000 บาท/ปีกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้ระหว่าง300,001-400,000 บาท/ปีและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท/ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2.2 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีขนาดพื้นที่ถือครองที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 ขนาดพื้นที่ถือครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A ขนาดพื้นที่ถือครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามขนาดพื้นที่ถือครอง

คุณภาพบริการ	พื้นที่ (ไร่)	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	< 2	59	3.95	1.956	0.102
	2 – 4.99	97	3.85		
	5 - 7.99	54	3.95		
	8 - 10.99	29	3.89		
	> 11	24	4.08		
	รวม	263	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	< 2	59	3.84	0.988	0.415
	2 – 4.99	97	3.92		
	5 - 7.99	54	3.92		
	8 - 10.99	29	3.97		
	> 11	24	4.07		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาล โคนม	< 2	59	3.71	0.704	0.590
	2 – 4.99	97	3.76		
	5 - 7.99	54	3.79		
	8 - 10.99	29	3.72		
	> 11	24	3.89		
	รวม	263	3.76		

ตารางที่ 33 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	พื้นที่ (ไร่)	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	< 2	59	3.42	2.385	0.052
	2 – 4.99	97	3.71		
	5 - 7.99	54	3.69		
	8 - 10.99	29	3.81		
	> 11	24	3.85		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	< 2	59	3.68	0.289	0.885
	2 – 4.99	97	3.69		
	5 - 7.99	54	3.78		
	8 - 10.99	29	3.72		
	> 11	24	3.76		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	< 2	59	3.77	1.296	0.272
	2 – 4.99	97	3.79		
	5 - 7.99	54	3.84		
	8 - 10.99	29	3.82		
	> 11	24	3.96		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามขนาดพื้นที่ถือครอง สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองมากกว่า 11 ไร่ มีค่าเฉลี่ยของความพึง

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองมากกว่า 11 ไร่ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.85 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 2 ไร่ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.052 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองระหว่าง 5-7.99 ไร่ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.78 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 2 ไร่ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.885 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 2.3 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีจำนวนโคนมที่เลี้ยงแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 จำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยงแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A จำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยงแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามจำนวนโคนมที่เกษตรกร
เลี้ยงทั้งหมด

คุณภาพบริการ	จำนวนโคนม(ตัว)	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	< 10	12	3.94	1.854	0.890
	10 – 20	74	3.91		
	21 – 30	80	3.87		
	31 – 40	49	3.85		
	41 – 50	16	3.97		
	51 – 60	17	4.14		
	> 60	15	4.10		
	รวม	263	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	< 10	12	3.92	1.132	0.344
	10 – 20	74	3.88		
	21 – 30	80	3.87		
	31 – 40	49	3.95		
	41 – 50	16	3.93		
	51 – 60	17	4.04		
	> 60	15	4.19		
	รวม	263	3.92		

ตารางที่ 34 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	จำนวนโคนม(ตัว)	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	< 10	12	3.68	1.457	0.193
	10 – 20	74	3.72		
	21 – 30	80	3.69		
	31 – 40	49	3.80		
	41 – 50	16	3.85		
	51 – 60	17	3.95		
	> 60	15	3.98		
	รวม	263	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	< 10	12	3.63	0.890	0.503
	10 – 20	74	3.66		
	21 – 30	80	3.57		
	31 – 40	49	3.64		
	41 – 50	16	3.88		
	51 – 60	17	3.94		
	> 60	15	3.77		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	< 10	12	3.73	1.230	0.291
	10 – 20	74	3.68		
	21 – 30	80	3.71		
	31 – 40	49	3.64		
	41 – 50	16	3.69		
	51 – 60	17	3.90		
	> 60	15	4.02		
	รวม	263	3.72		

ตารางที่ 34 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	จำนวน โคนม(ตัว)	N	$\bar{X}$	F	Sig
รวมทุกด้าน	< 10	12	3.81	2.298	0.035
	10 – 20	74	3.79		
	21 – 30	80	3.76		
	31 – 40	49	3.80		
	41 – 50	16	3.86		
	51 – 60	17	4.01		
	> 60	15	4.04		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยง โคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมด สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดมากกว่า 60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.04 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 21-30 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.76 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.035 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 51-60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.14 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 31-40 ตัว มีค่าเฉลี่ย

ของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.85 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า t เท่ากับ 0.890 t จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของสัตว์แพทย์ พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดมากกว่า 60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.19 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 21-30 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า t เท่ากับ 0.344 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการรักษาพยาบาลโคนม พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดมากกว่า 60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.98 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดน้อยกว่า 10 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า t เท่ากับ 0.193 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 51-60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.94 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 21-30 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า t เท่ากับ 0.503 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรมีจำนวน โคนมที่เลี้ยงทั้งหมดแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรมีจำนวนโคนมที่เลี้ยงทั้งหมดมากกว่า 60 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.02 ในขณะที่เกษตรกรมีจำนวนโคนมที่เลี้ยงทั้งหมดระหว่าง 31-40 ตัว มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.291 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 35 คู่การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามจำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยงทั้งหมด

	จำนวนโคนมที่เลี้ยง(ตัว)	ค่าเฉลี่ย	< 10	10 – 20	21 – 30	31 – 40	41 – 50	51 – 60	> 60
		ความพึงพอใจ							
รวมทุกด้าน	< 10	3.81							
	10 – 20	3.79					*	*	
	21 – 30	3.76					*	*	
	31 – 40	3.80					*	*	
	41 – 50	3.86							
	51 – 60	4.01							
	> 60	4.04							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์คู่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ พบว่า

การให้บริการในภาพรวม มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่างจำนวน โคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 10-20 ตัว กับจำนวน โคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 51-60 ตัวและมากกว่า 60 ตัว ตามลำดับ ระหว่างจำนวน โคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 21-30 ตัว กับ จำนวน โคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 51-60 ตัวและมากกว่า 60 ตัว ตามลำดับ ระหว่างจำนวน

โคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 31-40 ตัว กับจำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยงระหว่าง 51-60 ตัวและมากกว่า 60 ตัว ตามลำดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยทางสังคมต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่งต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่งที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 การเป็นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วย บริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A การเป็นสมาชิกหรือไม่เป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วย บริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่ง แตกต่างกัน

โดยการทดสอบค่า (t-test) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป่ง จำแนกตาม การเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต

คุณภาพบริการ	สถานภาพ	N	$\bar{X}$	t	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.88	-0.855	0.393
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.93		

ตารางที่ 36 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	สถานภาพ	N	X	t	Sig.
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.93	0.284	0.776
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.61	-3.346	0.001
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.83		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.69	0.350	0.727
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.65		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.78	1.174	0.242
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.69		
รวมทุกด้าน	เข้าร่วมเป็นสมาชิก	79	3.78	-1.169	0.243
	ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิก	184	3.83		

จากตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามการเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิตแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.78 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึง

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิตแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.69 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.727 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิตแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.78 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ในโครงการฟาร์มโคนมสาธิต มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ เท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.242 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 3.2 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 ระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A ระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่

คุณภาพบริการ	ระยะเวลา (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	1 – 5	153	3.91	1.043	0.385
	6 – 10	82	3.93		
	11 – 15	14	4.06		
	16 – 20	13	3.79		
	21 – 25	1	3.50		
	รวม	263	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	1 – 5	153	3.91	0.063	0.993
	6 – 10	82	3.93		
	11 – 15	14	3.93		
	16 – 20	13	3.97		
	21 – 25	1	3.80		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาล โคนม	1 – 5	153	3.75	0.343	0.849
	6 – 10	82	3.76		
	11 – 15	14	3.84		
	16 – 20	13	3.86		
	21 – 25	1	3.44		
	รวม	263	3.76		

ตารางที่ 37 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	ประสบการณ์ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	1 – 5	153	3.61	0.704	0.590
	6 – 10	82	3.74		
	11 – 15	14	3.64		
	16 – 20	13	3.85		
	21 – 25	1	4.00		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	1 – 5	153	3.69	0.362	0.836
	6 – 10	82	3.74		
	11 – 15	14	3.84		
	16 – 20	13	3.67		
	21 – 25	1	3.75		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	1 – 5	153	3.80	0.412	0.800
	6 – 10	82	3.84		
	11 – 15	14	3.90		
	16 – 20	13	3.82		
	21 – 25	1	3.61		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีระยะเวลา

พอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.86 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่าง 21-25 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.849 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่าง 21-25 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.00 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.61 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.590 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่าง 11-15 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.84 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่มีระยะเวลาในการใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ระหว่าง 16-20 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.836 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 3.3 เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยง ไก่ชนที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 ประสบการณ์ในการเลี้ยง ไก่ชนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A ประสบการณ์ในการเลี้ยง ไก่ชนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามประสบการณ์ในการเลี้ยง ไก่ชน

คุณภาพบริการ	ประสบการณ์ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	1 – 10	136	3.91	0.763	0.550
	11 – 20	92	3.89		
	21 – 30	29	3.99		
	31 – 40	5	4.07		
	41 – 50	1	3.50		
	รวม	263	3.92		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	ประสบการณ์ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	1 – 10	136	3.96	0.532	0.713
	11 – 20	92	3.87		
	21 – 30	29	3.91		
	31 – 40	5	3.92		
	41 – 50	1	3.60		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาล โคนม	1 – 10	136	3.73	1.829	0.124
	11 – 20	92	3.74		
	21 – 30	29	3.95		
	31 – 40	5	4.06		
	41 – 50	1	3.44		
	รวม	263	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	1 – 10	136	3.69	0.458	0.767
	11 – 20	92	3.64		
	21 – 30	29	3.71		
	31 – 40	5	3.40		
	41 – 50	1	3.00		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	1 – 10	136	3.74	1.705	0.149
	11 – 20	92	3.62		
	21 – 30	29	3.91		
	31 – 40	5	3.90		
	41 – 50	1	3.50		
	รวม	263	3.72		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	ประสบการณ์ (ปี)	N	$\bar{X}$	F	Sig.
รวมทุกด้าน	1 – 10	136	3.82	1.248	0.291
	11 – 20	92	3.78		
	21 – 30	29	3.92		
	31 – 40	5	3.95		
	41 – 50	1	3.46		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนม สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.95 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.291 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.07 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการ

ของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาค่า
นัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.550 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยง
โคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมี
ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 1-10 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของ
หน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.96 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยง
โคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการ
ของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาค่า
นัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.713 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการรักษาพยาบาลโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโค
นมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมี
ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของ
หน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.06 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยง
โคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการ
ของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาค่า
นัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.124 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโค
นมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมี
ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของ
หน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.71 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยง
โคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการ
ของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณาค่า
นัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.767 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.91 ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.149 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 3.4 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 การเข้ารับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วย บริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A การเข้ารับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วย บริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรม
จาก โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ

คุณภาพบริการ	การเข้ารับการฝึกอบรม	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.92	0.209	0.890
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.90		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	3.99		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	4.00		
	รวม	263	3.92		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.90	1.777	0.152
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.95		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	4.06		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	4.47		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาล โคนม	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.79	1.365	0.254
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.63		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	3.67		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	3.78		
	รวม	263	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.63	1.887	0.132
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.80		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	3.65		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	4.50		
	รวม	263	3.67		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	การเข้ารับการฝึกอบรม	N	$\bar{X}$	F	Sig.
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.70	2.741	0.044
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.83		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	3.52		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	4.42		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	ไม่ได้รับการฝึกอบรม	209	3.82	0.660	0.577
	รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง	38	3.80		
	รับการฝึกอบรม 2 ครั้ง	13	3.81		
	รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง	3	4.10		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หนองโป อำเภอกตามการเข้ารับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หนองโป สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปจำนวน 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.10 ในขณะที่เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปจำนวน 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.577 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพจำนวน 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.50 ในขณะที่เกษตรกรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.132 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพจำนวน 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 4.42 ในขณะที่เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพจำนวน 2 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.044 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 40 คู่การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่
โรงพยาบาลสัตว์มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรม
จากโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ

การฝึกอบรม	ค่าเฉลี่ย	ไม่ได้รับฝึกอบรม	ฝึกอบรม 1 ครั้ง	ฝึกอบรม 2 ครั้ง	ฝึกอบรม 3 ครั้ง
ความพึงพอใจ					
ด้านการให้	ไม่ได้รับฝึกอบรม	3.70			*
คำปรึกษาเกี่ยวกับ	ฝึกอบรม 1 ครั้ง	3.83			
กับ โคนม	ฝึกอบรม 2 ครั้ง	3.52			*
	ฝึกอบรม 3 ครั้ง	4.42			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์คู่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ พบว่า

ด้านการให้คำปรึกษากับ โคนม มีผลต่อความพึงพอใจในการบริการของหน่วยบริการสัตว์เคลื่อนที่ ระหว่างเกษตรกรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมกับเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง ระหว่างเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรม 2 ครั้งกับเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรม 3 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3.5 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 การได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A การได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ จำแนกตามจำนวนสื่อที่ได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์

คุณภาพบริการ	จำนวนแหล่งข่าวสาร	N	$\bar{X}$	t	Sig.
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	0 - 1	151	3.92	0.340	0.734
	2 - 10	112	3.91		
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	0 - 1	151	3.89	-0.972	0.332
	2 - 10	112	3.95		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	0 - 1	151	3.79	1.218	0.224
	2 - 10	112	3.72		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	0 - 1	151	3.66	-0.164	0.870
	2 - 10	112	3.67		

ตารางที่ 41 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	จำนวนแหล่งข่าวสาร	N	$\bar{X}$	t	Sig.
ด้านการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับโคนม	0 - 1	151	3.70	-0.663	0.508
	2 - 10	112	3.74		
รวมทุกด้าน	0 - 1	151	3.82	0.047	0.963
	2 - 10	112	3.82		

จากตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามจำนวนสื่อที่ได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์ สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวม พบว่า จำนวนสื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า สื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์จำนวน 0-1 สื่อ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เท่ากับ 3.82 ในขณะที่สื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์จำนวน 2-10 สื่อ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.963 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้บริการของบุคลากร พบว่า จำนวนสื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า สื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์จำนวน 0-1 สื่อ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เท่ากับ 3.92 ในขณะที่สื่อที่เกษตรกรได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์จำนวน 2-10 สื่อ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.734 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

พอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่เท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่าเท่ากับ 0.508 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 3.6 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม มีระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม ที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปธิ์ที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาสามารถแปรเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน H_0 ระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม แตกต่างกันมี ความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปธิ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน H_A ระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม แตกต่างกันมี ความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปธิ์ แตกต่างกัน

โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One way Analysis of Variance: ANOVA) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโปธิ์ จำแนกตามระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม

คุณภาพบริการ	ความรู้ในการเลี้ยงโคนม	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านการให้บริการ ของบุคลากร	ระดับความรู้มาก	58	3.89	0.732	0.482
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.95		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.88		
	รวม	263	3.92		

ตารางที่ 42(ต่อ)

คุณภาพบริการ	ความรู้ในการเลี้ยงโคนม	N	$\bar{X}$	F	Sig
ด้านการให้บริการ ของสัตวแพทย์	ระดับความรู้มาก	58	3.99	0.966	0.382
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.91		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.88		
	รวม	263	3.92		
ด้านการรักษา พยาบาลโคนม	ระดับความรู้มาก	58	3.75	0.058	0.943
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.76		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.77		
	รวม	263	3.76		
ด้านค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ	ระดับความรู้มาก	58	3.75	2.025	0.134
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.71		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.51		
	รวม	263	3.67		
ด้านการให้คำปรึกษา ระดับความรู้มาก เกี่ยวกับโคนม	ระดับความรู้มาก	58	3.74	0.105	0.901
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.72		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.70		
	รวม	263	3.72		
รวมทุกด้าน	ระดับความรู้มาก	58	3.84	0.354	0.702
	ระดับความรู้ปานกลาง	136	3.83		
	ระดับความรู้น้อย	69	3.79		
	รวม	263	3.82		

จากตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หนองโป้ง จำแนกตามระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนม สรุปได้ดังนี้

โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.943 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ พบว่า เกษตรกรมีระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรที่มีระดับความรู้มาก มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.75 ในขณะที่เกษตรกรที่มีรู้น้อย มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.134 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม พบว่า เกษตรกรมีระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า เกษตรกรที่มีระดับความรู้มาก มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.74 ในขณะที่เกษตรกรที่มีรู้น้อย มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติ พบว่า เท่ากับ 0.901 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 43 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐานในการศึกษา	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
<u>เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการ</u>		
<u>ของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์</u>		
<u>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	t - test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0

ตารางที่ 43 (ต่อ)

สมมติฐานในการศึกษา	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
รวมทุกด้าน	t - test	ยอมรับ H_0
<u>อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการ</u>		
<u>ของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์</u>		
<u>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<u>ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องาน</u>		
<u>บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์</u>		
<u>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ปฏิเสธ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<u>รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการ</u>		
<u>ของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์</u>		
<u>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ปฏิเสธ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ปฏิเสธ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 43 (ต่อ)

สมมติฐานในการศึกษา	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
รวมทุกด้าน	F – Test	ปฏิเสธ H_0
<u>ขนาดพื้นที่ถือครองแตกต่างกันมีความพึงพอใจ</u>		
<u>ต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่</u>		
<u>โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<u>จำนวนโคนมที่เกษตรกรเลี้ยงแตกต่างกันมีความ</u>		
<u>พึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่</u>		
<u>โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ปฏิเสธ H_0
<u>การเป็นสมาชิกกลุ่มแตกต่างกันมีความพึงพอใจ</u>		
<u>ต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่</u>		
<u>โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	t - test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ปฏิเสธ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0

ตารางที่ 43 (ต่อ)

สมมติฐานในการศึกษา	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
รวมทุกด้าน	t - test	ยอมรับ H_0
<u>ประสบการณ์ในการใช้บริการแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<u>ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<u>การเข้ารับการฝึกอบรมแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ปฏิเสธ H_0

ตารางที่ 43 (ต่อ)

สมมติฐานในการศึกษา	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
รวมทุกด้าน	F – Test	ยอมรับ H_0
<p><u>การได้รับข่าวสารด้านปศุสัตว์แตกต่างกันมีความ</u> <u>พึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่</u> <u>โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u></p>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	t - test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0
<p><u>ความรู้ในการเลี้ยงโคนมแตกต่างกันมีความพึงพอใจ</u> <u>ต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่</u> <u>โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ</u></p>		
ด้านการให้บริการของบุคลากร	F – Test	ยอมรับ H_0
ด้านการให้บริการของสัตวแพทย์	”	ยอมรับ H_0
ด้านการรักษาพยาบาลโคนม	”	ยอมรับ H_0
ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ	”	ยอมรับ H_0
ด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม	”	ยอมรับ H_0
รวมทุกด้าน	”	ยอมรับ H_0

**ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการ
เคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ**

ตารางที่ 44 ปัญหาของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

(n = 263)

ปัญหาในการเลี้ยงโคนม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โคให้น้ำนมต่ำ	141	53.6
เต้านมอักเสบ	211	80.2
อัตราการผสมติดต่ำ	230	87.5
มดลูกอักเสบ/รกค้าง	105	39.9
คุณภาพน้ำนมดิบต่ำ	43	16.3
ลูกสัตว์อ่อนตายในท้อง	26	9.9
ลูกโคนมเจริญเติบโตช้าแคระแกร็น	32	12.2
กีบอักเสบ	187	71.1
ขาดแคลนเครื่องรีดนม	20	7.6
ขาดความรู้ เรื่องการเปิดเขตการค้าเสรี ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนม	124	47.1
ขาดความรู้ เรื่องการจัดการฟาร์ม	33	12.5

เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 263 คน มีปัญหาในการเลี้ยงโคนม แสดงดังตารางที่ 44 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีปัญหาเรื่องอัตราการผสมติดต่ำ ร้อยละ 87.5 มีจำนวน 211 คน เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมากกว่าร้อยละ 50 มีปัญหาเรื่องโคนมเป็นโรคเต้านมอักเสบ กีบอักเสบ และโคนมให้น้ำนมต่ำ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่ำกว่าร้อยละ 50 มีปัญหาเรื่องขาดความรู้ เรื่องการเปิดเขตการค้าเสรีที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคนม มดลูกอักเสบ/รกค้าง คุณภาพน้ำนมดิบต่ำ ขาดความรู้เรื่องการจัดการฟาร์ม ลูกโคนมเจริญเติบโตช้าแคระแกร็น ลูกสัตว์อ่อนตายในท้อง และขาดแคลนเครื่องรีดนม

จากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป อำเภอกตามความพึงพอใจในแต่ละด้านดังนี้

1. ความพึงพอใจในการให้บริการของบุคลากร

จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความพึงพอใจในการให้บริการของบุคลากรในส่วนของตรงต่อเวลา ความสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่และความสุภาพในการพูดจา แต่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมบางรายได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มจำนวนสัตวแพทย์ให้มากกว่านี้รวมถึงวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์เนื่องจากการบริการล่าช้าและไม่ตรงต่อเวลาตามนัดหมาย สัตวแพทย์ที่ให้บริการจะไม่ค่อยชำนาญพื้นที่ทำให้เสียเวลาในการเดินทางดังนั้นควรจะมีปฏิบัติหน้าที่ก่อนเวลาราชการสักเล็กน้อย ส่วนอาคารสถานที่ในโรงพยาบาลสัตว์แผนกโคนมควรจัดป้ายบอกทางไปให้ชัดเจน เนื่องจากผู้ใช้บริการรายใหม่ไม่ทราบ

2. ความพึงพอใจในการให้บริการของสัตวแพทย์

จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความพึงพอใจในการให้บริการของสัตวแพทย์ในส่วนของความเชี่ยวชาญและน่าเชื่อถือ การติดตามงานอย่างต่อเนื่อง และการให้คำแนะนำปรึกษาอยู่เสมอ แต่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับการผสมติดยากจึงอยากให้สัตวแพทย์ช่วยหาสาเหตุของปัญหา อาจเนื่องมาจากตัวเกษตรกรเองที่ขาดความรู้ในเรื่องของการเป็นสัดหรือตัวแม่โค ดังนั้นจึงอยากให้ทางโรงพยาบาลสัตว์มีการบริการผสมเทียมเหมือนเดิม

3. ความพึงพอใจในการรักษาพยาบาลโคนม

จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความพึงพอใจในการรักษาพยาบาลโคนมในส่วนที่สัตวแพทย์มีการตรวจรักษาอย่างละเอียด การรักษาคี เครื่องมือพร้อมและทันสมัย แต่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมบางรายไม่มีความพึงพอใจในการรักษาของสัตวแพทย์ใหม่และนักศึกษาฝึกหัด เนื่องมาจากนักศึกษาฝึกหัดมีจำนวนมากและไม่มีความเชี่ยวชาญ ทำให้การรักษาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ที่จำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญอาจเกิดความเสียหาย เช่น การแท้งลูก ส่วนการรักษาเกี่ยวกับโรคเต้านมอักเสบไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควรเพราะรักษาแล้วหัวนมมักจะบอด และควรมีบริการตรวจเช็คเครื่องรีดนมสำหรับเกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของทางโรงพยาบาลสัตว์ เนื่องจากการสอบถามพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้รับบริการตรงจุดนี้ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมได้

ให้ข้อเสนอแนะว่า สัตวแพทย์ควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และการรักษาแต่ละครั้งควรจะเป็น สัตวแพทย์คนเดียวตลอดการรักษา ควรเพิ่มจำนวนรถบริการตัดแต่งกีบโคนมเนื่องจากการเรียกใช้ บริการแต่ละครั้งต้องใช้เวลาในการรอนาน ส่วนอาคารสถานที่ในโรงพยาบาลสัตว์แผนกโคนม ควรมีการจัดสถานที่สำหรับให้สัตว์อยู่เบื่องต้นก่อน หลังจากทำการผ่าตัด

4. ความพึงพอใจในค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความพึงพอใจในค่าใช้จ่ายในการให้บริการ ที่เหมาะสมและคุ้มค่า เนื่องจากสัตวแพทย์มีความเชี่ยวชาญ ทำให้โคนมหายจากอาการป่วย แต่ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจำนวน 18 คน ไม่พึงพอใจในค่าใช้จ่ายที่แพง เนื่องจากปัจจุบันน้ำมันมีราคา สูงขึ้นทำให้ทางโรงพยาบาลมีค่าใช้จ่ายในการบริการที่เพิ่มขึ้นจึงต้องมีการเรียกเก็บค่าบริการใน ราคา 50 บาทต่อครั้ง ซึ่งหมอบ้านไม่คิดค่าบริการในจุดนี้และคิดว่ามีความสะดวกและรวดเร็วกว่า การบริการของทางโรงพยาบาลสัตว์ จึงอยากให้ทางโรงพยาบาลสัตว์ลดค่าบริการลงเพราะ เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงโคนมสูง

5. ความพึงพอใจในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม

จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีความพึงพอใจในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ โคนมในส่วนของคำแนะนำให้เกษตรกรรู้จักวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆอยู่เสมอ เช่น การปฐมพยาบาล เบื่องต้น แนะนำวิธีการใช้ยา เป็นต้น แต่เกษตรกรบางรายได้เสนอแนะว่าสัตวแพทย์ควรมีการ แนะนำเกี่ยวกับเรื่องของการเลี้ยงโคนมมากกว่านี้ เช่น การคัดเลือกพันธุ์ วิธีแก้ปัญหาคัดผสมติด ยาก จึงเสนอให้ทางโรงพยาบาลสัตว์จัดฝึกอบรมหรือทำเอกสารแนะนำเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องของ การเลี้ยงโคนมขึ้น

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาประเด็นที่น่าสนใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ มีดังนี้

1. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเพียง 7 คนเท่านั้น ดังนั้นจะเห็นว่าผู้หญิงหันมาประกอบอาชีพการทำฟาร์มเลี้ยงโคนม เพราะการเลี้ยงโคนมในจังหวัดราชบุรีเป็นอาชีพเกษตรกรรมภายในครัวเรือน โดยจะใช้แรงงานของสมาชิกภายในครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิต

2. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จชั้นประถมศึกษา การได้รับความรู้เกี่ยวกับโคนมจึงมาจากประสบการณ์ซึ่งสืบทอดมาจากครอบครัว

3. รายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่พอใช้จ่ายภายในครอบครัวเนื่องจากการเลี้ยงโคนมมีการลงทุนสูงแต่ผลตอบแทนยังอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก

4. ขนาดพื้นที่ถือครองของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2-5 ไร่ เมื่อเทียบกับจำนวนโคนมที่เลี้ยงโดยเฉลี่ย 30 ตัว ซึ่งพื้นที่ไม่เพียงพอกับการเลี้ยงโคนม จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมไม่มีพื้นที่ในการปลูกหญ้ามีเพียงพื้นที่สำหรับเลี้ยงโคนมเท่านั้นทำให้ต้องเพิ่มต้นทุนในการเลี้ยงโคนมโดยซื้อพืชอาหารสัตว์ เช่น ฟางแห้ง ต้นข้าวโพด และข้าวโพดฝักอ่อน

5. ความถี่ที่เรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ ส่วนใหญ่ 1-5 ครั้งต่อปี ซึ่งสาเหตุที่ส่วนใหญ่เรียกใช้ 1-5 ครั้งต่อปี เนื่องจากผู้ใช้บริการต้องการลดต้นทุนการผลิต ถ้าโคป่วยไม่มากพอที่จะรักษาเองได้ก็จะซื้อยามารักษาเอง ยกเว้นถ้าโคป่วยหนักรักษาไม่ได้ก็จะเรียกใช้บริการทำให้การเรียกใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่จึงมีความถี่การใช้น้อย

6. จากการศึกษานักเรียนส่วนใหญ่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมมีระดับความรู้ในการเลี้ยงโคนมปานกลาง ซึ่งเกษตรกรที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ทำข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับโคนมถูกต้องมี 7 ข้อ และมีเกษตรกรที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ทำข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับโคนมไม่ถูกต้องมี 8 ข้อ คือ

เรื่องโรคและการป้องกันโรค ว่าควรให้วัคซีนป้องกันโรคแท้งติดต่อแก่โคเพศเมียที่มีอายุ 3-8 เดือน เกษตรกรส่วนใหญ่มักจะตอบผิดเนื่องจาก ไม่ทราบและไม่เคยทำวัคซีนป้องกัน

เรื่องอาหารและการให้อาหาร คำถามถามว่าอาหารหยาบที่มีคุณภาพต่ำ คือ หญ้าแก่ เพราะหญ้าแก่เป็นอาหารหยาบจะมีปริมาณลิกนิน(lignin)สูงซึ่งจะทำให้พลังงานย่อยได้ลดลง เกษตรกรมักจะตอบผิดเนื่องจากในทางปฏิบัติของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมในจังหวัดราชบุรีจะให้โคนมกินฟางแห้งซึ่งเป็นอาหารหยาบที่ไม่ค่อยมีคุณภาพจึงทำให้น้ำนมที่ได้มีปริมาณต่ำ

เรื่องการเลี้ยงลูกโค ถามว่าลูกโคที่คลอดใหม่ควรให้กินนมแม่เหลืองอย่างน้อย 3 วัน เกษตรกรส่วนใหญ่มักตอบผิดเนื่องจากในทางปฏิบัติเกษตรกรจะให้ลูกโคกินนมแม่โค 7-10 วัน

จากคำถามว่าโรคที่ควรระวังที่สุดในลูกโคแรกคลอดคือโรคสะดืออักเสบ แต่เกษตรกรส่วนใหญ่มักตอบผิดเนื่องจากภายในฟาร์มที่เกษตรกรมักจะพบในลูกโคแรกคลอดคือโรคท้องเสียเป็นส่วนใหญ่

จากคำถามว่าเมื่อโคของท่านตายโดยไม่ทราบสาเหตุทางที่ถูกต้องควรปฏิบัติคือแจ้งสัตวแพทย์ทันที แต่ในทางปฏิบัติของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมส่วนใหญ่มักจะขายเหมาทั้งตัว

เรื่องพันธุ์และการคัดเลือกพันธุ์ ถามว่าการผสม 3 ครั้งสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นการผสมติดยาก ซึ่งในทางปฏิบัติของเกษตรกรส่วนใหญ่มักจะผสมมากกว่า 5 ครั้งทำให้เกษตรกรตอบผิดในข้อนี้

จากคำถามว่าสิ่งที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อโคนมควรพิจารณาจากบันทึกของพ่อแม่และตัวสัตว์เอง แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ในเรื่องของการคัดเลือกพันธุ์จึงพิจารณาโดยดูจากสภาพของร่างกายเท่านั้น

คำถามเกี่ยวกับการผสมพันธุ์ ถามว่าโคเป็นสัดแต่ละครั้งนาน ประมาณ 8-24 ชั่วโมง ซึ่งเกษตรกรมักจะตอบผิดเนื่องจากเกษตรกรเข้าใจผิดคิดว่าโคเป็นสัดนานประมาณ 1-2 วันสาเหตุนี้จึงทำให้การผสมพันธุ์มักจะไม่ค่อยติด ต้องทำการผสมหลายครั้งทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

7. จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ใช้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ มีความพึงพอใจมาก ในด้านการให้บริการของบุคลากร การให้บริการของสัตวแพทย์ ด้านค่าใช้จ่ายในการให้บริการ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนมและ

ในด้านการรักษาพยาบาลโคนม แต่ก็มีเกษตรกรที่ไม่เคยเรียกใช้บริการ ในการรักษาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์จำนวน 70 คน การตัดแต่งกีบจำนวน 75 คน บริการตรวจเช็คเครื่องรีดนมจำนวน 117 คน การรักษาเกี่ยวกับโรคเต้านมอักเสบจำนวน 61 คน และในด้านการแนะนำสุขลักษณะในการรีดนมจำนวน 66 คน

ข้อวิจารณ์จากผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัย พบว่า มีความแตกต่างระหว่างปัจจัยของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมกับความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่องานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ มีตัวแปร 5 ตัวที่มีความแตกต่างกัน คือ ระดับการศึกษา รายได้จากการเลี้ยงโคนม จำนวนโคนมที่เลี้ยงทั้งหมด การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ และการได้เข้ารับการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสัตว์ ซึ่งผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจมากขึ้น เมื่อเทียบกับระดับการศึกษาที่สูง รายได้ และจำนวนโคนมที่เลี้ยงมากขึ้น ดังนั้น ทางโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโป ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ทั้ง 5 ด้านให้มากขึ้น โดยให้ความสำคัญในเรื่องของเวลานัดหมายหรือความรวดเร็วในการบริการ ในส่วนของการให้บริการของสัตวแพทย์ควรมีการจัดฝึกอบรมให้กับสัตวแพทย์ก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่จริงและระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ในด้านการรักษาพยาบาลโคนมนั้น ระหว่างที่สัตวแพทย์ทำการรักษาควรมีการพูดคุย ซักถาม แนะนำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรคและควรมีการสอบถามในส่วนของเวชภัณฑ์ที่ควรมีไว้ประจำคอกซึ่งเป็นส่วนช่วยในการจัดการฟาร์ม และรักษาสัตว์เบื้องต้น เช่น ยาฆ่าเชื้อโรค ยารักษาแผล ยาแก้ท้องเสีย ยาถ่ายพยาธิ และน้ำยาตรวจโรคเต้านมอักเสบ เป็นต้น ในด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนมสัตวแพทย์พยายามกระตุ้น ชี้นำ ศึกษาความรู้ใหม่ๆ ให้แก่เกษตรกรในกลุ่มของเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี รายได้ไม่เกิน 300,000 บาทต่อปี และจำนวนโคที่เลี้ยงทั้งหมดไม่เกิน 50 ตัว ให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่

เกษตรกรที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ มีความพึงพอใจน้อยกว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโรงพยาบาลสัตว์ ดังนั้นทางโรงพยาบาลสัตว์ ต้องมีการปรับปรุงการบริการทั้ง 5 ด้านให้แก่สมาชิกของทางโรงพยาบาลให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการรักษาพยาบาลโคนม เพื่อให้มีการปฏิบัติแบบเดียวกันของเกษตรกร ควรมีการจัดมาตรฐานในเรื่องของการจัดการฟาร์ม เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้นในลูกโคที่ท้องเสีย ขั้นตอนการรีดนมที่ถูกต้อง เป็นต้น แต่จากการศึกษาปัญหาของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต้องงานบริการของหน่วยบริการเคลื่อนที่ กรณีเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกในโครงการฟาร์มโคนมสาธิตกับทางโรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หนองโพ เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าทางโรงพยาบาลมีโครงการฟาร์มโคนมสาธิต และบางรายเห็นว่าจำนวนโคนมที่เลี้ยงอยู่ภายในฟาร์มมีจำนวนน้อยทำให้การดูแลรักษาทั่วถึง และคิดว่าสภาพคอกโคนมที่เลี้ยงอยู่ไม่ได้มาตรฐานถ้าเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับทางโรงพยาบาลต้องทำการปรับปรุงพื้นที่ให้ได้มาตรฐานซึ่งเกษตรกรเองไม่มีเงินทุน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับทางโรงพยาบาลสัตว์ทำให้เกิดความยุ่งยากและเสียเวลาเพราะต้องรอสัตวแพทย์ทุกครั้งที่จะเข้าเยี่ยมฟาร์มทำให้ไม่สามารถไปทำธุระอย่างอื่นได้ ที่สำคัญเกษตรกรบางรายกลัวเชื้อโรคเข้าสู่ฟาร์มเพราะสัตวแพทย์ต้องเข้าออกฟาร์มโคนมอื่นก่อนที่จะมาเข้าเยี่ยมฟาร์ม ดังนั้นทางโรงพยาบาลสัตว์ควรทำความเข้าใจ ชี้นำเพิ่มเติมให้แก่เกษตรกรในส่วนของโครงการ

ผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมกับทางโรงพยาบาลสัตว์ มีความพึงพอใจน้อยกว่า ผู้ที่ได้เข้ารับการฝึกอบรม ในด้านของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโคนม ดังนั้นสัตวแพทย์ควรมีการแนะนำและให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโคนมให้แก่เกษตรกรไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้